

Immanuel Kant

Иммануель Кант

Immanuel Kant, Ön a példánk mától,
Hisz kenyérünk a filozófia,
S akárcsak egykor Ön, Kalinyingrádból
Mi sem tesszük ki lábunkat soha.

Immanuel Kant, az imperatívusz
Minékünk épp oly kategórikus, –
Akármilyen impertinens a stílus,
Legfontosabb parancsolat a kuss.

Professzor úr, az már az Ön hibája,
Hogy a nyomába Hegel s Marx eredt,
Majd jött Lenin, Sztálin, s porosz hazája
Szovjet-Oroszhon tartománya lett.

Elképzelem, ahogy professzor úrt a
Zónában, mint egy osztályidegent,
Furkósbottal tanítaná az urka*
Brigádvezető, hogy mit is jelent

Nálunk bírálata a tiszta észnek;
Nem komplikált – se több, se kevesebb:
Ki tiszta ésszel él, bolond vagy részeg,
S a legjobb kritikák a lágerek.

Nem futhat Kant professzor úr a mától,
Bölcselme börtön-filozófia, –
Nem menekülhet el Kalinyingrádból,
Ki Königsbergből sem mozdult soha.

* *Urka: a köztörvényesek elnevezése a lágernyelvben.*

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

A vers a költő előadásában:

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)